

Един от станове на богоборците, тоест израилтяните, по време на скитането им, е наречен ТБРЕЕ – „тавера“ според синодалния превод (Число 11:3). Като вземем предвид предишните идентификации, можем да разпознаем в думата ТБРЕЕ известната италианска река Тибър, тоест ТБР без гласните знаци. По-нататък: ЦН е Сиена, разположен на югоизток от Ливорно. Библейското Хев-Рона (ХБ-РУН) (Битие 23:2) вероятно е Gordo du Rhone [544], т. 2, с. 229–237. Склоновете на Визо в Библията са наречени ВУЗ или ИВУС (вж. Съдии 19:10). Библията нарича града Рим РАМА (вж. Съдии 19:13). Всичко това впрочем е резултат от синодалния превод! И т.н., и т.н.

Затова не е изключено, че някои събития, описани в Библията – походът на израилтяните начело с Мойсей и завладяването на „земята обетована“ от войските на Исус Навин – да са се случили не в съвременна Палестина, а в Европа, по-конкретно – в Италия.

Доста въпроси възникват по повод географското локализиране на „древните“ държави, споменати в Библията. В Библията например много се говори за древна Финикия и нейните градове Тир и Сидон. Сега, като имаме предвид възможността за средновековен прочит на повечето библейски названия, няма как да не обърнем внимание, че Venecia спокойно може да се прочете и като Венеция – в романския ѝ вариант, и като Фенекия или като Финикия – в германския вариант. Щепомним, че V е „Фау“, а звуците Ц и К постоянно преминават един в друг. Спомнете си, че такова преминаване има в думите Кесар – Цезар. Отгук идва хипотезата, че БИБЛЕЙСКАТА ФИНИКИЯ Е СРЕДНОВЕКОВНАТА ВЕНЕЦИЯ, известната и могъща Венецианска република.

И наистина, според Библията, „древната“ Финикия е могъща морска държава, която господствала над цялото Средиземноморие и основала свои колонии в Сицилия, Испания, Африка. „Древните“ финикийци са търгували с далечни страни. Вж. например книгата на Йезекил, гл. 27. Всички тези библейски данни прекрасно съвпадат с образа на средновековната република ВЕНЕЦИЯ.

Но Скалигеровата история твърди, че главните градове в „древна Финикия“ били съвременните градове Тир и Сидон (Сайда). Да видим дали тези градове отговарят на пищните библейски описания. Вземаме официалната лочия от XIX в., ръководство за моряци [494]. За Сайда (Сейда) е казано следното: „През 1818 г. градът наброява 1600 жители... На юг има малък залив... С една дума, това е едва забележимо днес градче, което някога е било малко пристанище, вече напълно затрупано от пясъците... Някога го е сполетяла страшна чума... В Сейд няма остатъци от предишно ве-